

เรียงความ : ความประทับใจที่ฮอกไกโด

โครงการเรียนภาษาญี่ปุ่นและวัฒนธรรมระยะสั้น ณ โรงเรียนสอนภาษาญี่ปุ่น โดยเทศบาลเมืองฮากาชิคาวะ จังหวัดฮอกไกโดประเทศญี่ปุ่น เป็นโครงการที่มอบโอกาสและเรื่องราวดีๆให้กับฉัน ฉันตัดสินใจเข้าร่วมโครงการนี้ ซึ่งมีระยะเวลา 1 เดือน เริ่มตั้งแต่วันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2559 และนี่เป็นครั้งแรกที่ฉันได้มาประเทศญี่ปุ่น ฉันรู้สึกทั้งกลัว ดีใจและตื่นเต้นอย่างมาก การเดินทางครั้งนี้ฉันเดินทางแค่สองคนกับ

เพื่อนเพราะฉันติดภาระกิจเลยไม่สามารถไปพร้อมกลุ่มเพื่อนในวันดังกล่าวได้ แต่การเดินทางก็เป็นอย่างราบรื่นดี ถึงจะรู้สึกง่วงไปบ้าง แต่ก็ได้รับการอำนวยความสะดวกจากพี่ๆในสนามบินเป็นอย่างดี พอมาถึงสนามบินฮากาชิคาวะ ก้าวแรกที่เดินออกมาจากสนามบิน คืออากาศหนาวมาก และบรรยากาศก็ดีมาก ๆ พอเดินทางมาถึงที่หอพักเราก็ได้เข้าไปยังห้องพักซึ่งห้องพักของเราแบบสี่คน มีอุปกรณ์ครบครัน ห้องใหม่

และอำนวยความสะดวกสบายเป็นอย่างมาก ตอนที่ฉันมาถึงวันแรกเป็นช่วงเวลากลางวัน อาหารมื้อแรก เป็นข้าวกล่อง ข้างในมีหมูทอดทงคัตสึ กับข้าวและเครื่องเคียง อาหารอร่อยมาก พอตอนเย็นก็เป็นอาหารเซตเบนโตะมาให้คนละชุด มีกับข้าวหลากหลายและเมนูก็จะ

ถูกปรับเปลี่ยนไปในแต่ละวัน ส่วนมื้อเช้าทางหอก็จะเป็นบุฟเฟต์มาให้ ประกอบด้วยข้าว ยำสาหร่าย สลัด ปลาแซลมอน ปลาซาบะ ไข่ลวก และอื่นๆอีกมากมายให้เราได้หยิบทานตามใจชอบ อีกทั้งอาหารจีนชื่อของเมืองเราก็คือ อู๋ดั่ง หรือ ราเมน ซึ่งที่นั้อร่อยมาก โดยร้านอู๋ดั่งอยู่ตรงข้ามโรงเรียนราคาไม่แพงและให้เยอะมากๆคุณป้าขายอู๋ดั่งใจดีต่อนักเรียนไทยมาก แกคอยถามเรื่องราวของพวกเราตลอด นอกจากนั้นตรงข้ามโรงเรียนก็มีร้านเล็กที่ดังของเมือง ฉันทชอบทาร์ตสตอร์เบอร์รี่และชีสเค้กของร้านนี้มาก เรียกได้ว่าสุดยอดเลยทีเดียวนอกจากเรื่องของกินมาเยอะแล้ว มาพูดถึงเรื่องเรียนกันบ้างดีกว่า ที่นั้ถูกจัดคลาสแบ่งออกเป็นหลายห้อง แต่ละห้องไม่ได้มีแค่คนไทยแต่มีคนต่างประเทศด้วย มีทั้งคนจีน ไต้หวัน ฟินแลนด์ และเขาจะจัดให้เรา

นั่งข้างกับคนละชนชาติเพื่อจะได้ฝึกและได้มีเพื่อนใหม่ๆ และเพื่อนคนแรกในคลาสของฉันที่ไม่ใช่คนไทยคือ Liu Jie เธอเป็นคนน่ารักมาก ใจดี เธอเป็นคนตั้งใจเรียน และคอยช่วยเหลือฉันตลอดในคาบ นอกจากนั้นฉันก็ยังได้รู้จักเพื่อนคนอื่นๆอีกด้วยซึ่งเป็นคนชนชาติอินโดนีเซีย พวกเขาน่ารักมาก เธอใช้เวลาการเรียนในคลาสของฉันแม้จะเป็นเนื้อหาที่ได้เรียนมาแล้ว แต่ก็ถือว่าเป็นการได้ทบทวนเนื้อหาเดิมๆ ให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น อ่านและได้คล่องขึ้นอีกด้วย นอกจากการเรียนที่โรงเรียนแล้วตอนบ่ายที่โรงเรียนได้มีการจัดกิจกรรมให้ทำร่วมกันกับคนชาติอื่นๆ ทั้งการเต้นระบำพื้นบ้าน ผิดบ้างถูกบ้าง แต่ก็สนุกดี หรือมีอาจารย์มาสอนวิธีการถ่ายรูปให้เราได้เห็นกล้องตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบันเป็นสิบๆตัว และได้สอนให้เราลองถ่ายรูป

ซึ่งฉันเองก็เป็นคนชอบถ่ายรูปอยู่แล้วจึงได้รับความ
รู้ใหม่ๆมากมาย นอกจากนั้นยังพาเราไปสวนสัตว์ที่
มีชื่อเสียงในเมืองฮิโรชิมาะที่อยู่บนยอดเขา อากาศ
เย็นๆพร้อมกับเดินดูสัตว์ต่างๆนี่ก็สร้างความ
เพลิดเพลินไปอีกแบบ หรือพาเราไปไต่ตารักกับซัป
โปโร อาจจะนั่งรถนานหน่อยแต่ก็คุ้มค่ากับการเดิน
ทาง แต่ที่ประทับใจมากที่สุดในการไปกิจกรรม คือ
การได้ขึ้นไปยอดเขา อาซาฮิดาเคะ ซึ่งอากาศตอน
นั้นก่อนขึ้นกระเช้าไปประมาณ 1-3 องศา แต่พอขึ้นไปแล้วคือ -3 ซึ่งมันหนาวมากๆ มือเท้า
แข็งไปหมด ก้าวไม่ค่อยออก แต่สิ่งที่ทำให้เดินต่อคือความสวยงามบนภูเขาที่ถูกปกคลุมด้วย
หิมะหนาขาวโพนทั่วทุก เป็นภาพที่น่าประทับใจมากเท่าที่ฉันเคยเห็นมาในการเดินทางไป

แต่ละที่ ฉันเดินขึ้นไปบนยอด แล้ว
มองลงมายังจุดที่ลงกระเช้ามันเป็น
อะไรที่คุ้มค่าจริงๆกับการเดินขึ้นมา
บนจุดนี้ นอกจากนั้นยังได้เป็นอาสา
สมัครสอนภาษาไทยให้กับคนญี่ปุ่น
ซึ่งคนที่ฉันเข้าไปสอนต้นเป็น
อาจารย์ที่สอนภาษาญี่ปุ่นในคลาส
ของฉัน อาจารย์เก่งมาก คอยถาม
หรือลองออกเสียงตามตลอดและวัน
นั้นเป็นวันที่สนุกสนานมากอีกวัน
หนึ่ง แต่น่าเสียดายเพราะมีโอกาสดู
สอนแค่ครั้งเดียว แต่ฉันกับอาจารย์ก็

สนิทกันมากขึ้นซึ่งการที่เราได้รู้จักคนญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น ก็เท่ากับว่าเรามีโอกาสดูเรียนรู้เพิ่มขึ้น
เช่นกัน นอกจากนั้น ที่ไม่พูดถึงไม่ได้เลยคือ ร้านเครื่องเขียนที่อยู่ตรงข้ามโรงเรียน บรรยากาศ
ภายในอบอุ่นมาก คุณลุงคุณป้าใจดีมาก คอยเอาขนมมาฝากนักเรียนไทย เข้ามาพูดคุย และให้
เราสอนพูดภาษาไทยด้วย เวลาเราสอนภาษาไทยคุณลุงก็จะรู้สึกสนุกสนาน และพยายามเรียน
รู้ตลอด ภายในร้านมีภาษาไทยเขียนกำกับไว้ว่า หากนักเรียนไทยมีปัญหาอะไรสามารถ
สอบถามคุณลุงได้ ท่านยินดีให้คำปรึกษา ซึ่งน่ารักมาก ไม่คิดว่ามาต่างแดนจะมีอะไรแบบนี้
อีกทั้งก่อนวันกลับ คุณลุงยังมอบแก้วกับช้อนและกล่องของญี่ปุ่นเป็นของที่ระลึกก่อนกลับ
ซึ่งถือว่าเป็นความประทับใจอีกอย่างหนึ่งในการมาเข้าร่วมโครงการครั้งนี้

สุดท้ายนี้ต้องขอบคุณโครงการนี้ที่ไม่ได้แค่สอนภาษาญี่ปุ่นเพียงอย่างเดียว แต่สอนให้เรารู้จักกับมิตรภาพดีๆ เพื่อนใหม่ๆ การเอาตัวรอดในต่างแดน การได้เรียนรู้และได้รับประสบการณ์ดี เป็นการเปิดโอกาสให้เราได้ฝึกภาษาที่เราเรียนมาใช้ในการถามต่างๆ เช่น ถามทาง ถามราคาเป็นต้น ขอขอบคุณพี่ๆ ที่ดูแลโครงการที่ดูแลเราเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเซนเซสำหรับการสอนและหนังสือคันจิที่ทำให้ฉันเป็นของขวัญก่อนกลับไทย นอกจากนี้ต้องขอบคุณคุณลุงคุณป้าร้านเครื่องเขียนที่คอยช่วยเหลือและดูแลพวกเรานักเรียนไทยเป็นอย่างดี หากมีโอกาสได้กลับไปแน่นอนว่าที่นี่จะเป็นที่แรกที่ฉันจะนึกถึง คิดถึง และจะเก็บเป็นความทรงจำตลอดไป

นางสาวกานต์รวี กุสุมาลย์ สาขา IB ชั้นปีที่ 3

